

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคประชาชนไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคประชาชนไทย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๗/๒๕๕๗ ตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคประชาชนไทย ดังนี้

นโยบายพรรคประชาชนไทย พ.ศ. ๒๕๕๗

“พรรคประชาชนไทย” จะยึดมั่นในอุดมการณ์ของการบริหารพรรค ที่อยู่ภายใต้กฎหมายของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ จะยึดผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นหลักในการบริหารประเทศ จึงได้กำหนดนโยบายของการบริหารไว้ ๑๖ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
๓. นโยบายด้านสังคมวัฒนธรรม
๔. นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์
๕. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
๖. นโยบายด้านการศึกษา
๗. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ
๙. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๐. นโยบายด้านแรงงานสวัสดิการและสังคม
๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม
๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
๑๓. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติด และโรคติดต่อที่รุนแรง
๑๔. นโยบายด้านการสาธารณสุขและสาธารณสุขโลก
๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและการโทรคมนาคม
๑๖. นโยบายด้านการกีฬา
๑. นโยบายด้านการเมืองและการปกครอง

ปัญหาการเมืองที่ยังไม่เป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ ฉะนั้นพรรคประชาชนไทย จึงเน้นการแก้ปัญหาหลักของชาติด้วยการเริ่มต้นจัดระบบการเมืองให้เป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ โดยจะเน้นความสำคัญในการบริหารตามหลักของระบอบประชาธิปไตยที่จะตั้งพรรคการเมืองโดยการเมืองเป็นของประชาชนโดยประชาชน เพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ดังต่อไปนี้

๑. ให้มีอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการเป็นของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ

๒. ให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและปลูกจิตสำนึกส่งเสริมให้คนไทยมีความรักชาติบ้านเมือง และมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และแก้กฎหมายบางฉบับที่ล้าหลัง ที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์

๔. สนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการประจำมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเปิดเผย เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติ และหน้าที่ของตนเองในชาติและประชาชน

๕. การกระจายอำนาจการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างมีระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงาน และการกระจายอำนาจความเจริญสู่ชนบทอย่างแท้จริง

๖. ให้การสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๗. ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติ

๘. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรฐานในระบบงานราชการ และรวมทั้งการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการทุกระดับชั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพของการทำงานสูงสุด

๕. ปกป้องคุ้มครองและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์อย่างเต็มรูปแบบ

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๑. ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยยึดหลักของระบบเศรษฐกิจการแข่งขันเสรีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและประเทศชาติ

๒. ให้การสนับสนุนการกำหนดมาตรฐานของผลผลิตทางด้านเกษตร และอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา โดยใช้ทรัพยากรของชาติ ให้น้อยที่สุดเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของชาติโดยรวม

๔. ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ มีที่ทำกินเป็นของตนเอง และกำหนดพื้นที่ทางการเกษตร และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

๕. พัฒนาระบบรัฐวิสาหกิจ โดยใช้หลักการแข่งขันเสรีและการแปรรูป รัฐวิสาหกิจ โดยกำหนดอัตราส่วนในการถือหุ้นของรัฐบาล ต้องเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมดในกรณีของรัฐวิสาหกิจหลักและอาจจะเป็นผู้ถือหุ้นน้อยกว่า ครึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมด ในกรณีของรัฐวิสาหกิจรอง

๖. กระจายความเจริญและสนับสนุนการเพิ่มงานไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลาย ความแออัดในเมืองหลวง

๗. ปรับปรุงการจัดเก็บภาษีต่างๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนด มาตรการควบคุมราคาสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควร และ ป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

๘. ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องต่อการพัฒนาประเทศ

๙. แก้ไขปัญหาการเงิน การคลัง และการธนาคารให้สอดคล้องกับปัญหา เศรษฐกิจ หลักเลี่ยงการผูกขาดและให้มีการควบคุมการปล่อยสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศโดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากล เป็นหลัก

๑๐. ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะการเงินใด ๆ โดยให้ความสำคัญในการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายแผ่นดินอย่างเหมาะสม ด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล

๑๑. ร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการลงทุนร่วมกันในด้านเศรษฐกิจ ภายใต้ความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง โดยยึดหลักการเสียเปรียบน้อยที่สุดเป็นหลัก

๑๒. สนับสนุนให้ตั้งองค์กรเศรษฐกิจแห่งชาติ เพื่อประสานงานช่วยเหลือสนับสนุนและให้ความคุ้มครองด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และผลผลิตอื่น ๆ ที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

๑๓. พัฒนาการวางผังเมืองของทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและได้มาตรฐานตามหลักการจัดผังเมืองสากล และเน้นการก่อสร้างที่ได้มาตรฐานและมีที่มาของศิลปของชาติไทยในการออกแบบและก่อสร้างรวมทั้งวัสดุที่จะนำมาใช้ในการก่อสร้าง

๑๔. สนับสนุนให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไป ความเป็นอยู่และดำเนินชีวิตตามแบบของเศรษฐกิจพอเพียง และการพึ่งตนเองเป็นหลัก

๓. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

๑. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนกระทั่งถึงระดับชาติ พร้อมทั้งสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า

๒. ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติแก่ประชาชน และข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

๓. ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมแบบสมบูรณ์ เต็มรูปแบบ โดยให้แผนการประกันสังคมนั้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ

๕. ให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนในการนับถือศาสนา และสามารถประกอบศาสนพิธีที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันทั้งหลายมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง

๖. จะนำนโยบายการบริหารและส่งเสริมให้ศาสนาทุกศาสนา ดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักศาสนาอย่างแท้จริง เพื่อให้ศาสนา เป็นที่เลื่อมใสของประชาชน

๗. กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกหมู่เหล่า เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อประเทศ

๔. นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์

๑. ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทหน้าที่ที่เข้มแข็งขึ้นทั้งทางด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย ตลอดจนการบริหารองค์กรเพื่อการพึ่งตนเองในยุคโลกาภิวัตน์

๒. ประกันการผลิตและราคาผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม เพื่อแก้ปัญหาการผลิตและราคาผลผลิตที่ตกต่ำ

๓. ส่งเสริมการค้าค้ำจุนและพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสาน และแบบปลอดสารพิษให้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ขยายตลาดสินค้าเกษตรกรรมแบบปลอดสารพิษให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๔. ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ ชายฝั่งทะเล ทั้งประเทศให้เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติสะอาดปราศจากสารพิษ เนื่องจากมลภาวะและพาหะของโรคภัยต่าง ๆ

๕. ปรับปรุงระบบชลประทาน แหล่งน้ำต่างๆ ให้ทั่วถึงทุกภาค เพื่อผลประโยชน์ทางการเกษตร การประปา และการป้องกันน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ

๖. สนับสนุนการตลาดการเกษตรของสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัด เพื่อผลการตลาดและพุงราคาผลผลิตทางการเกษตรภายในประเทศ และตลาดส่งออกอย่างเป็นระบบ

๗. หยุดยั้งการทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติโดยเด็ดขาด พร้อมกับดำเนินการฟื้นฟู อนุรักษ์สภาพป่าต้นน้ำลำธาร เพื่อคงไว้ซึ่งป่าไม้และธรรมชาติที่สมบูรณ์

๘. ปรับปรุงระบบและวิธีการการปฏิรูปที่ดินให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการรุกกล้าเขตที่ดินที่เป็นป่าสงวนและที่สาธารณะ

๙. สนับสนุนการปลูกป่าชายเลนทั่วประเทศเพื่อส่งเสริมการเพาะพันธุ์ปลาตามธรรมชาติ

๑๐. ให้การสนับสนุนการประมง รวมทั้งประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง และประมงไกลฝั่ง โดยออกมาตรการการทำประมงในเขตหวงห้าม และฤดูวางไข่อย่างเป็นระบบ

๑๑. ส่งเสริม อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

๑๒. หามาตรการพักชำระหนี้สินและปลดหนี้เกษตรกรอย่างเป็นระบบ และรูปธรรม

๕. นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑. สนับสนุนและให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

๒. ปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยคนไทย

๓. สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่มีขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมและผลผลิตด้านอุตสาหกรรม
๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม
๕. เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศและการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ
๖. สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของผลผลิตอุตสาหกรรมของประเทศ
๗. ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล
๘. ให้การสนับสนุนและคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรมของคนไทยทั้งโรงงาน อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรมของชาติในเชิงการผลิตเพื่อการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
๙. ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกันกับบริษัทต่างชาติ และโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิดในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

๑๐. ออกมาตรการให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของโดยเป็นผู้ถือหุ้นกับบริษัทและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของชาติ เพื่อเปิดโอกาสสนับสนุนให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมดังกล่าวได้มีส่วนในการนำกลับมาขายให้กับหน่วยงานของรัฐรวมถึงการพัฒนาและวิจัยร่วมกันต่อไป

๑๑. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบและต่อเนื่อง

๖. นโยบายด้านการศึกษา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักในการเรียนและการศึกษาคหาความรู้ตลอดเวลา

๒. ส่งเสริมและให้การสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนทุกระดับการศึกษา

๓. ออกมาตรการให้ครูและอาจารย์ต้องมีการพัฒนาในการสอนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ

๔. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๕. สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่างๆ ทุกระดับได้มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนคติของแต่ละคน จัดการการขัดแย้งระหว่างสถาบันการศึกษาและให้มีมาตรการอย่างเฉียบขาดกับนักเรียนและนักศึกษาอย่างร้ายแรง

๖. สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่กำลังขาดแคลนโดยมุ่งเน้น เพื่อให้มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ

๗. สนับสนุนให้ผู้ที่ย้ายโอกาสในสังคมและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษา และฝึกอบรมวิชามากขึ้นโดยยึดถือการพึ่งตนเองเป็นหลัก

๘. เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาระดับ

๕. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร และการดำเนินการทั้งปวงของสถาบัน การศึกษาให้เจริญก้าวหน้าและคล่องตัว ตลอดจนอิสระในการบริหารงานอย่างมี ประสิทธิภาพ

๑๐. ดำเนินการหามาตรการ พักชำระหนี้สิน ครู อาจารย์ และปลดหนี้สินครู อาจารย์ ทั่วประเทศอย่างเป็นรูปแบบ โดยเน้น ครู อาจารย์ ที่มีคุณภาพเป็นหลัก เพื่อให้การศึกษาของชาติดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑. สนับสนุนให้มีการแปลและเรียบเรียงหนังสือหรือตำราเรียน หรือเอกสาร อ้างอิงที่ใช้ในสถาบันการศึกษาในต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนและนักศึกษามีโอกาส ได้ศึกษาหาความรู้ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๗. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

๑. พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ

๒. ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคง ของชาติ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๓. สร้างและพัฒนาอาวุธยุทธโศปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่ง ตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

๔. ปรับปรุงและสนับสนุนสวัสดิการทหาร องค์กรทหารผ่านศึก และครอบครัวทหารให้ดีขึ้นเพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ

๕. ปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพให้มีขีดความสามารถ ศักยภาพ ความน่าเชื่อถือและความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการส่งเสริมทางด้านการศึกษา การซ้อมรบ การฝึกอบรบทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทางการทหาร เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกร่วมซ้อมรบ หรือการแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีทันสมัยซึ่งกันและกัน

๗. จัดตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษ เพื่อป้องกันและติดตามการแทรกแซงกิจการต่างๆ การทำจารกรรมจากขบวนการก่อการร้ายจากภายนอกประเทศอย่างจริงจัง

๘. ให้เพิ่มประสิทธิภาพของกำลังทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดตามแนวชายแดนและแนวชายฝั่งทั่วประเทศ เพื่อป้องกันการรุกรานและการแทรกแซงจากต่างประเทศ

๙. ให้เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบการตรวจสอบคนเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย ผู้ลักลอบ ผู้ลักลอบการเมืองและอื่นๆ

๑๐. สร้างมาตรฐานของข้าราชการ ทหาร ตำรวจ บนพื้นฐานของความรู้และความสามารถโดยพิจารณาจากฐานการศึกษา ผลงาน ประสพการณ์ และการทดสอบเป็นต้น โดยยึดหลักของความยุติธรรมในการเลื่อนขั้นยศ

๑๑. กำหนดแผนและมาตรการความมั่นคงของชาติให้เป็นรูปธรรมและชัดเจน

๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ

๑. ดำเนินนโยบายอย่างเป็นอิสระโดยยึดหลักการของผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

๒. กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศโดยไม่เลือกการปกครองในลัทธิที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญในด้านเชิงการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

๔. ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ

๕. สนับสนุนการส่งเสริมให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นองค์กรของประเทศที่จะต้องขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การค้าขาย และการส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุด โดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในประเทศทั้งปวงของชาติ

๗. เน้นเพิ่มนโยบายทางการทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้รายงานและเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย สังคมและวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการดำเนินการต่าง ๆ และเพื่อความมั่นคงของประเทศในด้านการปฏิบัติการทางการทูต

๘. กำชับให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้ดูแลช่วยเหลือคุ้มครองและบริการคนไทยที่ไปอาศัยหรือดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นรูปแบบ

๕. สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาศิลปะและวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทยหรือสถาบันศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

๑๐. สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทางอาหาร ผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเพื่อความมั่นคงของประเทศ

๑๑. สนับสนุนให้มีการตั้งองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากลในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ และการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

๕. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษาจากส่วนงานราชการต่างๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อประโยชน์เชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร คุณภาพชีวิตของประชาชน และการส่งออก

๒. สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียงที่จะพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป

๓. ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่างๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรม การเกษตรและการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

๔. สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่างๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๕. สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัยและพัฒนา ร่วมกับกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมเกษตรภายในประเทศ

๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

๑. แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่างๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๒. ขยายการว่าจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้นและให้มือฉัตรของรัฐมาดำเนินการควบคุมดูแล และดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อขจัดการขูดรีดแรงงานที่ไม่เป็นธรรมให้หมดสิ้นไป

๓. เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำในประเทศและต่างประเทศ โดยมือฉัตรในระบบการประกันสังคมมาเป็นผู้รองรับในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลาคลอด และอื่นๆ

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

๕. สนับสนุนและส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคี ให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

๗. จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน โดยรัฐบาลและการจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานต่างประเทศ การให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

๘. ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติสำหรับผู้ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพเพื่อเป็นหลักและประกันความมั่นคงในการดำเนินชีวิต ภายหลังจากการเกษียณอายุ

๙. ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงาน และสังคมแห่งชาติและเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานสูงสุด

๑๐. ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติทั้งผู้ใช้แรงงาน ครอบครัว ผู้ว่างจ้าง รวมจนกระทั่งผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม

๑. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน และจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ ในการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

๒. จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนสิทธิของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาสหางานทำได้มากขึ้น

๓. คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีความเป็นอยู่ในสังคมอย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

๔. ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็ก อย่างเข้มงวดโดยการใช้แรงงานจะต้องได้รับการยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิดและเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

๕. ออกกฎหมายลงโทษบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรมและไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะ

๖. ให้การสนับสนุนบิดามารดาหรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่มีภาระเรื่องบุตรอย่างเป็นทางการโดยเฉพาะในกรณีที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐานรัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

๗. สนับสนุนให้มืองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลเด็กก่อนหน้าที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้ง ให้มีโอกาสดำเนินชีวิตที่ดีที่ทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหาไปได้อย่างเต็มความสามารถ

๘. สนับสนุนให้มืองค์กรของรัฐ เพื่อที่จะดูแลและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมประกอบและไม่สมประกอบอันเกิดจากอุบัติเหตุให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและอบอุ่น

๙. จัดระเบียบเรื่องความเป็นอยู่ของนักโทษให้ดีขึ้น และส่งเสริมให้นักโทษได้มีความรู้ในสาขาอาชีพมีงานบางอย่างที่สามารถทำได้ในระหว่างจำ

๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๑. กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด

๒. ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศน์รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

๓. เร่งรัดและป้องกันการแก้ไขปัญหาภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๔. ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมากให้กลับคืนสู่สภาพเดิมและอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติให้คงไว้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

๕. พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ และให้เก็บพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

๑๓. นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง

๑. ป้องกันและปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเหี้ยมขาด

๒. ป้องกันและปราบปรามการนำเข้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดจากต่างประเทศอย่างเหี้ยมขาด

๓. สนับสนุนให้การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของทหาร และตำรวจตระเวนชายแดนในการป้องกันการนำเข้าและจำหน่ายประเภทยาเสพติดให้โทษตามแนวชายแดนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๔. ให้ความคุ้มครองและกักกันผู้ที่ติดยาเสพติด และใช้วิธีการแพทย์ เพื่อให้เขาเหล่านั้นกลับสู่สภาพเดิม

๕. ให้มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรงในกรณีที่สืบทราบ ได้ว่ามีส่วนพัวพันกับการผลิตการจำหน่ายและการเสพยาเสพติดให้โทษ

๖. ให้เข้มงวดกับการนำเข้ายาปราบศัตรูพืชที่มีสารพิษเจือปน และการนำเข้าพืชหรือผลไม้จากต่างประเทศที่อาจจะก่อให้เกิดโรคระบาดติดต่อมีผลเสีย ต่อการเกษตรของประเทศ

๗. ให้ความสำคัญและเข้มงวดกับการนำเข้าสัตว์หรือพาหนะต่าง ๆ ทุกชนิดจากต่างประเทศให้มากที่สุด ซึ่งอาจเป็นพาหนะร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อ การบริโภคภายในประเทศ

๘. ให้ความเข้มงวดกับชาวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาภายในประเทศ ซึ่งอาจจะนำโรคระบาดร้ายแรงต่าง ๆ เข้ามาภายในประเทศ

๑๔. นโยบายด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโภค

๑. สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโภค อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

๒. เพิ่มมาตรการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อ สุขภาพและร่างกายของประชาชน

๓. สนับสนุนให้อาเภอนามัยตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัด ให้มีบริการบริการที่ดีและทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง

๔. ปรับปรุงการให้บริการต่างๆ ของสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่างๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บสำรอกยา ชนิดต่างๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น

๕. การควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลต่าง ๆ ให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้นโดยผ่านระบบการประกันสุขภาพ ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล

๖. เพิ่มมาตรการการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

๑๕. นโยบายด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม

๑. ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี

๒. ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชนหรือผ่อนปรนลงมาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน

๓. ให้มีการจัดสรรคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม

๔. ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐในการเป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ

๕. สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางในการคมนาคมทั่วประเทศที่ประหยัด โดยเฉพาะการคมนาคมและการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางรถยนต์ทางบก และทางอากาศ

๖. ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและการคมนาคมที่ซ้ำซ้อน

๗. สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการและการคมนาคมขั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๘. จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดรวมถึงระบบการขนส่งมวลชนทุกรูปแบบ ให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลา และอื่นๆ

๕. ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทางการบรรทุกน้ำหนักที่มีผลต่อสาธารณสุขปลอดภัยของรัฐอย่างเป็นรูปธรรม

๑๖. นโยบายด้านการกีฬา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขัน และสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้พอเพียงโดยเฉพาะในเมืองใหญ่

๒. ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรโดยรวมของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนเองชอบ

๓. สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้ห้องคักรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้

๔. ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย

๕. ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นเพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ

๖. ส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาของชาติให้มีขวัญกำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

ข้อบังคับพรรคประชาชนไทย พ.ศ. ๒๕๕๗

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคประชาชนไทย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคประชาชนไทย” เรียกชื่ออักษรย่อว่า “พ.ป.ช.ท.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “THAI PEOPLE PARTY” เขียนชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “T.P.P.”

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคประชาชนไทยมีลักษณะดังภาพต่อไปนี้

คำอธิบาย

(๑) ธงชาติไทย หมายถึง ความเป็นชาติไทยอันประกอบด้วย ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประชาชน ๔ คน หมายถึง คนไทยที่อาศัยอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทย อันได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคอีสาน

ข้อ ๕ สำนักงานของพรรคตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ ๖๗๘/๒ ถนนหน้าเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมีมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

ข้อ ๖ สาขาพรรคประชาชนไทยได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกว่า “พรรคประชาชนไทย” สาขาจังหวัด.....เขตเลือกตั้งที่.....โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

ข้อ ๗ พรรคประชาชนไทยจะมุ่งเน้นความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน และต่างประเทศทั่วโลกโดยไม่เลือกการปกครองของสังคมที่แตกต่างกัน เพื่อประสานและแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเมือง ความมั่นคงและวัฒนธรรมทางสังคมโดยเน้นผลประโยชน์ของชาติโดยรวมเป็นหลัก

ข้อ ๘ อุดมการณ์ของพรรค คือ ระบบความคิดที่พรรคควรต้องยึดมั่น ยืนหยัดและศรัทธาตลอดไป คือ

(๑) การเมืองการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๒) การอยู่ร่วมกันแบบแบ่งปันความสุขซึ่งกันและกันตามอัธยาศัยโดยไม่มี การแบ่งชั้นวรรณะ

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความสามารถ มีความเป็นอยู่ที่ดี มีความ มั่นคงในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และส่งเสริมให้มีมาตรฐานของระบบการทำงานของเอกชนและในหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๘ สมาชิกพรรคประชาชนไทยมี ๒ ประเภท

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรคหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๒ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปีส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๓ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดและของมึนเมาอย่างรุนแรง

(๖) เลื่อนใส่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๗) มีความเข้าใจในนโยบายตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคประชาชนไทยให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นจึงมีสิทธิได้รับบัตรสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

การอนุมัติเข้าเป็นสมาชิกพรรคตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคครั้งแรกให้ถือว่าผู้สมัครได้เข้ารับเป็นสมาชิกของพรรคนับตั้งแต่วันที่เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคได้ประทับตราใบสมัครนั้นแล้ว

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือ โดยมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าห้าคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วยให้ยื่นคำคัดค้านต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกคะแนนเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๓

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๓

(๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้คะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมีได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ ลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคประชาชนไทยให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ขึ้นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่พรรคและมีผลเมื่อสำนักงานใหญ่พรรคลงรับหนังสือลาออกดังกล่าวแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกภาพ

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือ คณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาในแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้ ประกอบด้วย

ก. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

ข. เป็นผู้ที่พร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงาน เพื่อพรรคและ อุดมการณ์ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

ค. เป็นผู้มีความรู้ มีอุดมการณ์แรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

ง. เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการดำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วม

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสามานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจน ปลุกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไป ได้เข้าชมหรือรับฟัง การอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคประชาชนไทยให้เป็น พรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคไม่ฝ่าฝืนต่อ ระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรครวมทั้งคำสั่งและประกาศ ของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อ บุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้คณะกรรมการพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคกับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ขอบรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียง และวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์หลักในการบริหารพรรคโดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เสรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคนในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถประสบการณ์ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบตามจำนวนที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ต่อทางราชการ

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๗) หัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลง

ทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง
ทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจ
ในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่
ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิใช่เหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ
ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป
จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหาร
พรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติ
ที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตาม
นโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกเพื่อส่งเข้ารับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่นตลอดจนการณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรในส่วนของพรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่
คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

ก. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอ
ต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้รับสมัครเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้รับสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งประกาศกำหนดในแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการพรรคต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค และกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนวยความสะดวกและกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่างๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งและถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามเห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นคณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ก. เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของพรรค

ข. เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ค. เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

ง. เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

จ. เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

ฉ. มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการ
ของพรรคหรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติ ในกรณีนี้ต้องดำเนินการ
ให้เสร็จภายในเวลาไม่เกินเจ็ดสิบวันซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติที่ประชุมนั้น
มีผลบังคับใช้

ช. ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้อำนาจปฏิบัติการ
ในนามของพรรคโดยได้รับความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง
ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้น
เป็นมติของพรรค

ซ. อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค
หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ก. เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค หรือคณะกรรมการ
บริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค
ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

ข. เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วม
คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่
พรรค

ค. เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วม คณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

ง. เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่ของพรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัญญิกพรรคมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชี ทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

ก. แลกงมตที่ประชุมของพรรคและแลกเปลี่ยนกิจการต่างๆ ของพรรค

ข. ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้พรรคมีที่ปรึกษาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานที่ปรึกษาพรรค หนึ่งคน โดยหัวหน้าพรรคเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และให้ประธาน ที่ปรึกษาพรรคเสนอรายชื่อคณะที่ปรึกษาไม่เกินสิบคนต่อที่ประชุมเพื่อให้กรรมการ ที่ปรึกษาพรรครับรอง

ให้หัวหน้าพรรคเสนอแต่งตั้งบุคคลต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้อีกสองตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อพรรค คือ

(๑) ประธานพรรค เพื่อทำหน้าที่ประธานสมพันธ์พรรคในกรณีที่มีการประชุมสมัชชาพรรค

(๒) ประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าพรรคในกรณีที่หัวหน้าพรรคขอคำแนะนำได้ทุกโอกาส

ให้หัวหน้าพรรคประกาศรายชื่อประธานที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค ในโอกาสที่มีการประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญใหญ่ของพรรคในวาระแรก

ข้อ ๓๓ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรคและคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรคแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าหรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่อ
อุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหรือภายในพรรคย่อมกระทำได้
ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบ
ด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรคเพื่อให้
เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
บริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินเก้าสิบคน ประกอบด้วย

- หัวหน้าพรรค
- รองหัวหน้าพรรค
- เลขาธิการพรรค
- รองเลขาธิการพรรค
- กรรมการบริหารอื่นๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่างๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาที่ปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่างๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค ในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคมวัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยออกเป็นฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสมและให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ การจัดตั้งคณะกรรมการของพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการรองประธานไม่เกินสามคนและเลขาธิการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหาผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นพร้อมที่จะบรรยายสรุปข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล และเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคต่อสาธารณชน ต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชนในนามของพรรค

ข้อ ๔๐ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการของพรรคให้ถือเป็นสิทธิของพรรคผู้ได้นำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้รับการยินยอมจากพรรคยอมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค
ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภา
และขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการ
บริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทำของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรครวมทั้งประสานงาน
ต่าง ๆ ในกิจการด้านรัฐสภาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาติดตามบทบาทของ
รัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรค
อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและ
ผู้ช่วยห้าคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๔ สำนักงานใหญ่ของพรรคประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้
ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

ก. การจัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

ข. จัดกิจกรรมหาทุน

ค. จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

ง. จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

ก. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

ข. เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

ค. รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

ง. จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติและในการรณรงค์

หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

ก. บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

ข. อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมประชุมพรรค

ค. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

ง. ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงานใหญ่

ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานสมาชิก

- ก. รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ
- ข. การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

- ก. รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา รัฐสภา และกรรมาธิการ
- ข. ติดตามวาระการประชุมและผลการประชุมสภา รัฐสภา
- ค. จัดทำเอกสารกับคณะกรรมาธิการของพรรค และกรรมการรัฐสภา

ของพรรค

(๓) งานประสาน

- ก. ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมาธิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกภาพ
- ข. เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อตอบได้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

- ก. จัดทำการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค
- ข. จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม
- ค. ประสานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่นๆ ตลอดจนองค์กรเอกชน
- ง. จัดทำแผนงานประมาณการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

ก. ร่างกฎหมาย

ข. ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่าง ๆ

ค. งานบริการด้านกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

ก. เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค
ผู้บริหารพรรค กรรมการของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกภาพ

ข. จัดทำเอกสารวิชาการต่าง ๆ

ค. จัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน

ง. จัดงานห้องสมุดการเมือง

จ. จัดระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค
ประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้นเลขธิการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือ
เพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้าสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
บริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่าง ๆ
ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๔๖ สำนักงานสาขาพรรคมีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

ก. จัดทำบัญชีรายจ่ายเงินของพรรค

ข. จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

ค. จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

ก. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรค และให้ความรู้
ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น

ข. รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

ค. จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินการกิจกรรมของพรรค

(๓) งานธุรการ

ก. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

ข. ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

ค. บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้
คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปจำนวน

ไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขต เลือกตั้งเพื่อเสนอคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรคมีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ อำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้า สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๙ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือก บุคคลสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นคณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็น อย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๕๐ สำหรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้ คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ คณะกรรมการสาขาพรรค ประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นนั้นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรค ได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้ง สาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรค

ข้อ ๕๒ ภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนการเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐ

ข้อ ๕๓ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติหรือการเสนอกฎหมายเรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาให้เป็นไปตามมติ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๔ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๕ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณา

อนุมติตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร อยู่ในท้องที่หรือในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสี่สิบคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๖ การจัดตั้งสาขาใหม่ได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขารวบรวมสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าสี่สิบคนขึ้นไป

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๕๗ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคคนนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวันและเพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในสาขาพรรคนั้นเข้าประชุมไม่น้อยกว่าสี่สิบคนขึ้นไป

ข้อ ๕๘ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้วภายในกำหนดระยะเวลาห้าปีให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๙ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เกรียนุญติกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ

คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๖๐ ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ อีกจนครบตามข้อ ๕๕

การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๕๕ (๗) ตามที่กำหนด

ข้อ ๖๒ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๕ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) การเผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายชื่อ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางการแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๖๓ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๔ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๓

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๖๕ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๖ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแสดงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๗ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค

เรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวน คณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหน้าพรรค ให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุดูโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกัน ขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๙ การประชุมใหญ่วิสามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๕ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๐ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๙ มาประชุมไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๑ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต่อถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๒ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบาย
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

กำหนด

ข้อ ๗๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษ อีกทั้งได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อลงมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๗ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม

ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๘ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๙ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขานุการพรรคอาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๒๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๘๑ มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ

ข้อ ๘๒ การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๘๓ การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ จะต้องมีกรรมการในคณะนั้นๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในคณะนั้นๆ จึงจะครบองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๔ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุชัดเจนว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรคประกอบด้วยสมาชิกพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๗ ในการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๖ มาประชุมไม่น้อยกว่ายี่สิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่ร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๘๕ กิจกรรมดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจกรรมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

ข้อ ๘๖ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราวให้ประธานพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยระบุวัน เวลา สถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๗ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๘๘ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธาน

สาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

การจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ พรรคและสาขาพรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิกพรรค
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

ข้อ ๕๕ หัวหน้าพรรคต้องจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นเงินบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

- (๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค
- (๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินค้านั้นก่อนจึงบันทึกลงบัญชี และในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกพรรค ซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งบัญชีและรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับบริจาคมาให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ให้หัวหน้าแจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีพร้อมทั้งนำส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๖ รายงานปกติของพรรคมีดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี
- (๒) รายงานพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๗ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) งบประมาณรายรับ
- (๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง

ค่าตอบแทน ค่าใช้สอยและค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๕๘ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๕๙ การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้แต่จะต้องไม่ขัดแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และรายรับซึ่งได้จากการสนับสนุนโดยรัฐตามข้อ ๕๔ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๐๐ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีของพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรค จัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรค ประกอบด้วย

- ก. บัญชีรายรับแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- ข. บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- ค. บัญชีแยกประเภท
- ง. บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคนำสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคส่งให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วยงบดุล งบรายได้ และค่าใช้จ่ายและให้ประธานสาขาพรรค ส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรค ดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงินซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยรอบปี ปฏิทิน โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรัญญิกพรรคและให้หัวหน้าพรรค ส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงาน การใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อ คณะกรรมการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิกและการยกย่องสมาชิก

ข้อ ๑๐๑ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำ อันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่า ยี่สิบคนลงลายมือชื่อและในกรณีที่สมาชิกทำประโยชน์หรือคุณงามความดีให้กับพรรค ทางพรรคจะมีการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่สมาชิกให้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๐๒ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๑๐๑ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามิมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๓ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียนให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๐๔ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๑๐๓ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและนโยบายของพรรค และแนวนโยบายพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๑๐๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและนโยบายของพรรค และแนวนโยบายพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตัดสินใจจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๗ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๘ พรรคประชาชนไทยมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๕ การยุบเลิกสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค
ข้อ ๑๑๐ ในกรณีที่พรรคประชาชนไทยต้องยุบเลิกให้ทรัพย์สินของพรรค
ตกเป็นของสภาอากาศไทยหรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคประชาชนไทย จำนวน ๑๕ คน ดังนี้

๑. นายบุญกาจ แจ้งพรมมา	หัวหน้าพรรค
๒. นายวิรัช มังคะตา	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายป่าง ครสังห์	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายถนอม เหลาพิลา	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายไทกร พลสุวรรณ	เลขาธิการพรรค
๖. นายวุฒิพงษ์ สุกรรมย์	รองเลขาธิการพรรค
๗. นายไกรวัลย์ พรทิตยกุล	รองเลขาธิการพรรค
๘. นายวัฒนา สายแสน	รองเลขาธิการพรรค
๙. นางปราณี จิตรเจย	เหรัญญิกพรรค
๑๐. นายสุทัศน์ ทัศนียม	โฆษกพรรค
๑๑. นางสาวปรารถนา จำเริญโซครุ่งโรจน์	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นายเกริกฤทธิ แจ้งพรมมา	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายภูต จันท์สนาม	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายพยุงค์ หมั่นหินลาด	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายสมชาติ ทองดีนอก	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง